

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 12. desember 2007 truffet vedtak i

Sak nr: 79/07 (arkivnr: 200700621-10)

Saken gjelder: Klage fra A på tingrettsdommer B ved X tingrett

Utvalgsmedlemmer: Eva Nygaard Ottesen (leder)
Jon Høyland
Halvor Kjølstad
Trine Buttingsrud Mathiesen
Wenche Frogn Sellæg

Offentlighet: I medhold av offentlighetsloven § 5a, jf. forvaltningsloven § 13, er klagerens navn unntatt fra offentlighet. For øvrig er vedtaket offentlig, jf. offentlighetsloven § 2.

Vedtak:

1. Klagen avvises i den utstrekning den gjelder forhold som kan overprøves ved rettsmidler.
2. Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Innledning:

Ved brev av 6. august 2007 har A inngitt klage på tingrettsdommer B ved X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd. Klagen er forelagt tingrettsdommer B, som ved brev av 12. september 2007 har avgitt uttalelse. Sorenskriver C ved X tingrett er orientert om klagen og har den 18. september 2007 avgitt uttalelse.

Saksfremstilling:

Klagen har bakgrunn i X tingretts behandling av en erstatningssak som følge av angivelig mangelfull og feil behandling ved et sykehus. Tingrettsdommer B er forberedende dommer. A er saksøker i saken.

Klager – A – har i hovedsak vist til følgende:

Dommeren tok motpartens side ved å øve press mot henne som saksøker. Hun ble nektet å benytte utenlandsk sakkyndig, noe som innebærer at ikke alle fakta i saken ble belyst. Hun ringte dommeren for å forhøre seg om hvorfor hun ikke kunne få utenlandsk sakkyndig. Telefonsamtalen var en ubehagelig opplevelse fordi hun ikke ble tatt seriøst. Hun opplevde at dommeren gjorde narr av henne. Det vises til dommerens uttalelse om at man måtte regne med at sakkyndige i Norge ville være litt inhabile fordi legemiljøet er så lite, og at dommeren på spørsmål om hun måtte finne seg i å få en inhabil sakkyndig, svarte at det kom an på hvordan man så det. Dommerens oppførsel var krenkende overfor henne.

Det gjøres videre rede for ytterligere korrespondanse mellom henne/hennes advokat og dommeren vedrørende spørsmålet om oppnevning av sakkyndig. Videre kommenteres tingrettens nektelse av bruk av utenlandsk sakkyndig, privat sakkyndig og til at dommeren ikke så nødvendigheten av å oppnevne sakkyndig innen endometriose. Ellers vises det til vanskelighetene med å finne norske sakkyndige som var villige til å påta seg oppdraget.

Avslutningsvis uttales blant annet følgende:

”Jeg finner det altså nødvendig å klage på tingrettsdommer B som ikke ser ut til å forstå omfanget av saken. Jeg mener jeg har rett til å få en nøytral sakkyndig vurdering, og det lar seg best gjøre ved å finne noen utenfor det norske medisinske miljøet. Føler hele tiden at dommeren ignorerer både mine, advokatens og Norsk Endometrioseforenings synspunkter. Dessverre er det slik at min helsetilstand har blitt forverret igjen og for meg enda viktigere å få bruke en sakkyndig som er habil og har spesialitet innen endometriose. Opplever at tingrettsdommer ikke forstår hvor viktig det er for meg å bli frisk, og opplever at hun hindrer saken min i å bli belyst på en nøytral og rettferdig måte.”

Innklagede – tingrettsdommer B – har i hovedsak vist til følgende:

Det legges til grunn at klagen gjelder en telefonsamtale mellom henne og A, og ulike forhold knyttet til sakkyndigespørsmålet.

Det er beklagelig at A opplevde telefonsamtalen som ubehagelig. Etter egen oppfatning var det en normal telefonsamtale, som ikke opplevdes som problematisk. Det er ikke riktig at hun i telefonsamtalen ga uttrykk for at klageren måtte regne med at alle norske sakkyndige ville være ”litt inhabile fordi legemiljøet er så lite”. Tvert i mot mente hun at det ville være

mulig å finne en habil sakkyndig i Norge. Hun husker ikke tidspunktet for samtalen, men antar at det var i forbindelse med hennes brev til partene av 29. mars 2007.

Rettens beslutninger under saksforberedelsen knyttet til oppnevning av sakkyndig kan det anvendes rettsmidler mot, jf. tvistemålsloven kapittel 18, §§ 238 flg. Det legges til grunn at disse ikke er gjenstand for klage til Tilsynsutvalget. Det gis likevel en sammenfatning av prosessen knyttet til rettens oppnevning av sakkyndig.

Domstolleder – sorenskriver C – har avgitt følgende uttalelse:

”Saken illustrerer den krevende dommeroppgaven oppnevning av sakkyndig ofte er.

Jeg kan ikke se at det er grunnlag for kritikk mot dommer B i denne saken.”

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd.

Imidlertid gjelder det visse lovbestemte unntak fra denne myndigheten. En viktig begrensning i utvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstoloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan ”vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig”. Det betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for kjæremål, anke eller gjenopptagelse, kan Tilsynsutvalget ikke vurdere dette. Det er uten betydning om kjæremåls- eller ankeadgangen er benyttet eller ikke.

Denne klagen er for en stor del knyttet til klagerens misnøye med rettens håndtering av spørsmål vedrørende oppnevning av sakkyndig. Tilsynsutvalget kan ikke foreta noen vurdering av spørsmålene om oppnevning av norsk/utenlandsk sakkyndig, behovet for sakkyndig innen endometriose eller dekning av utgifter til privat antatt sakkyndig. Delvis gjelder dette rettslige beslutninger som det eventuelt kunne vært benyttet rettsmidler mot, og delvis gjelder det forhold som eventuelt kan benyttes som grunnlag for anke over saksbehandlingsfeil. Dette er forhold som utvalget er avskåret fra å vurdere, jf. domstoloven § 236 fjerde ledd.

Anførselene om at dommeren ikke har forståelse for omfanget av saken, at hun ikke forstår hvor viktig det er for klageren å bli frisk, og at hun hindrer at saken blir belyst på en nøytral og rettferdig måte, er knyttet til klagerens misnøye med rettens håndtering av de ulike spørsmål vedrørende oppnevningen av sakkyndig. Disse anførselene dreier seg derfor også først og fremst om forhold som utvalget ikke har myndighet til å vurdere, jf. over. Utvalget finner ikke at det her er pekt på noen forhold som kan anses å være i strid med god dommerskikk.

Klagen gjelder også dommerens opptreden under en telefonsamtale med klageren. Det er ikke opplyst når samtalen fant sted, men det er på det rene at forholdet ligger innenfor den absolutte ettårsfristen jf. domstoloven § 237 fjerde ledd. Ettersom det er uklart om

klagefristen på tre måneder er utløpt, jf. domstolloven § 237 fjerde ledd, velger utvalget å ta forholdet til behandling uten å ta stilling til spørsmålet om avvisning på grunnlag av en eventuell oversittelse av klagefristen.

Partene har ulike oppfatninger av den nevnte telefonsamtalen. Klageren har opplyst at hun opplevde samtalen som ubehagelig og krenkende, noe som selvsagt er beklagelig. Det er imidlertid ikke vist til konkrete forhold utover at dommeren blant annet skal ha uttalt at man måtte regne med at sakkyndige i Norge ville være "litt inhabile" på grunn av et lite miljø. Utvalget har merket seg at dommeren i et tidligere brev til klagerens prosessfullmektig, og i sin uttalelse til Tilsynsutvalget, har gitt uttrykk for at hennes mening tvert i mot er at det ville være mulig å finne en habil sakkyndig i Norge. Det fremkommer videre ikke opplysninger om andre konkrete forhold som underbygger anførselen om krenkende opptreden. Det bemerkes at en generell påstand om utilbørlig opptreden ikke er tilstrekkelig som grunnlag for å konstatere at en dommer har opptrådt i strid med god dommerskikk.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

1. Klagen avvises i den utstrekning den gjelder forhold som kan overprøves ved rettsmidler.
2. Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.